

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **P. J.,**
zastoupeného Mgr. Pavlem Ticháčkem, advokátem
sídlem Dolní náměstí 13/13, 746 01 Opava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 5. 2020, o invalidním důchodu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 29. 5. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 9. 3. 2020, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995

Shodu s prvopisem potvrzuje

Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Opava ze dne 20. 2. 2020 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce včasnou žalobu, ve které uvedl, že žalobce je invalidní a že u něj poklesla pracovní schopnost minimálně o 35%. Žalobce oslepl na pravé oko, přičemž stav je dle lékařských závěrů terapeuticky neovlivnitelný a ireverzibilní. Vzhledem k tomu, že je řidičem z povolání, nemůže vykonávat toto své dosavadní povolání. Dále byla u žalobce psychiatrem konstatována diagnóza: porucha přizpůsobení, protrahovaná depresivní reakce s tím, že aktuální stupeň postižení duševního zdraví žalobce je těžký. Žalobce má také za to, že posouzení zdravotního stavu žalobce správními orgány bylo neúplné a nepřesvědčivé. Závěrem žalobce namítal, že závěry posudků MUDr. S. a MUDr. K. se bez bližšího odůvodnění liší v tom, že v jednom je míra poklesu pracovní schopnosti žalobce navýšena o 10% „vzhledem k povolání“ a ve druhém je navýšena o 10% „pro další postižení zdravotního stavu“.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 29. 5. 2020 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Opavě, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 18. 2. 2021, žalobcem doloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce dne 10. 1. 2020 podal žádost o invalidní důchod. Dne 22. 2. 2020 byl posouzen zdravotní stav žalobce lékařem OSSZ Opava se závěrem, že nejde o invaliditu žádného stupně dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., a stanovil pokles pracovní schopnosti dle kapitoly VII, položky 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 20% a toto hodnocení zvýšil podle ust. § 3 odst. 2 téže vyhlášky o 10%, tedy na celkových 30%. Na základě tohoto posudkového hodnocení přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 3. 2020 k zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal jeho zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava dne 20. 5. 2020 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo postižení uvedené v kapitole VII, položky 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20% a stejně jako lékař OSSZ Opava toto hodnocení zvýšil podle ust. § 3 odst. 2 téže vyhlášky o 10%, tedy na celkových 30%. Následně o těchto námitkách žalobce rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho

vypracování z úplné spisové dokumentace OSSZ v Opavě, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě, ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. L. D. a dále z lékařských nálezů: Slezské nemocnice v Opavě, praktické lékařky MUDr. P. ze dne 4. 2. 2020, propouštěcí zpráva ze Slezské nemocnice v Opavě, ORL hospitalizace od 4. 10. 2019 do 8. 10. 2019, hematologická ambulance MUDr. Z. ze dne 14. 10. 2019, ORL ambulance MUDr. J. ze dne 6. 11. 2019 a 7. 11. 2019, neurologie MUDr. K. ze dne 4. 9. 2019, FN Hradec Králové, oční klinika ze dne 21. 7. 2019, kardiologická ambulance MUDr. J., ml. ze dne 12. 6. 2019, 22. 8. 2019, 9. 9. 2019 a 4. 11. 2019, oční ambulance MUDr. K. ze dne 9. 1. 2020, psychiatrická ambulance MUDr. V. ze dne 17. 3. 2020, neurologie MUDr. K. ze dne 11. 3. 2020. Dále posudková komise vycházela z lékařských nálezů doložených k žalobě: oční klinika MUDr. K. ze dne 23. 7. 2019, oční klinika MUDr. M., Ph.D., ze dne 21. 7. 2019, kardiologická ambulance MUDr. J. ze dne 22. 1. 2019, 23. 9. 2019, 22. 11. 2019 a 25. 2. 2020, oční klinika MUDr. T., Ph.D., ze dne 18. 1. 2021. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 29. 5. 2020 bylo podle posudkové komise zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položce 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 20%, které navýšila o dalších 10% podle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky na celkových 30%.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 16. 4. 2020 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce stejně jako lékař OSSZ Bruntál i lékař ČSSZ Ostrava. Dle posudkové komise zdravotní postižení žalobce není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle kapitoly VII, položky 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o ztrátu vizu jednoho oka se závažnější poruchou zraku na druhém oku – vizus není horší než 6/60 (0,10), ani se nejedná o koncentrické zúžení zorného pole vidoucího oka do 45° od bodu fixace. Oční vyšetření ve Fakultní nemocnici Ostrava dne 18. 1. 2021 je v korelátu i s předešlými očními vyšetřeními. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sám žalobce. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení

vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podle odst. 2 téhož ustanovení v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podle odst. 3 výše uvedeného ustanovení zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů. Vzhledem k citovanému ust. § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., nelze vyhovět námitce žalobce, že jeho celková míra poklesu pracovní schopnosti měla činit minimálně 40% s ohledem na to, že v jednom posudku je míra poklesu pracovní schopnosti žalobce navýšena o 10% „vzhledem k povolání“ a ve druhém posudku je navýšena o 10% „pro další postižení zdravotního stavu“, neboť navýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů. Nelze tedy sečíst 10% z jednoho posudku s 10% z druhého posudku, jak uváděl žalobce.

7. Jelikož u žalobce k datu 29. 5. 2020 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 9. 3. 2020.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

[Zadejte text.]

Ostrava 22. dubna 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje